

Türkiye’de geçen ağustos ayı itibarıyla faal vergi mükellefi sayısı 9 milyon 540 bini geçti. Birçok ülkenin nüfusundan bile fazla. Bu sayı önemlidir çünkü modern vergi sistemlerinin vazgeçilmez ve yaşamsal öğelerinden biri olan “eşitlik ilkesi” herkes için geçerlidir.

Devlet veya yetkili kamu tüzel kişileri, bir kişi veya bir şey üzerine vergi koyarken, eşitliği gözetmek zorundadır. Verginin ödenmesi sırasında da bu ilkenin gözetilmesi gerekir. Vergilerin ya da kamu borçlarının ödenmesi sırasında eğer bir kolaylık tanınacaksa bu kolaylığın tüm vergi mükelleflerine tanınması gerekir. Sadece bazı mükellef gruplarına bu türden kolaylıklar tanınması kabul edilemez.

Ne yazık ki, geçen günlerde bu durumun bir örneğini yaşadık. 2 Ağustos tarihinde Resmi Gazete’de yayımlanan 6495 sayılı kanun ile bazı mükellef grupları için ödeme kolaylığı getirildi.

Bu çerçevede, il özel idareleri, belediyeler ve bunlara bağlı müstakil bütçeli ve kamu tüzel kişiliğini haiz kuruluşlar ödeme kolaylığına sahip oldu. Burada özellikle belediyeler dikkat çekici. Yerel seçim sürecinin başladığı bu dönemde diğer mükellefler düşünülmezken belediyelere ve bağlı kuruluşlara vergi borcu için ödeme kolaylığı getirilmesi son derece ilginç.

Biliyorsunuz, 2011 yılında çıkan 6111 sayılı torba yasa ile tüm mükelleflere ödeme kolaylığı getirilmiş,

Vergide Eşitlik İlkesi Yok mu?

mükelleflerin birikmiş gecikme zamları ortadan kaldırılmış, belli bir katsayı uygulandıktan sonra yeniden taksit bağlanmıştı. Ancak, kanunda önemli bir hüküm vardı. Bir takvim yılı içinde ikiden fazla taksit aksatanların yapılandırılmaları bozulacaktı. Bu da vergi borcunun misli ile artması anlamına gelecekti.

Belediyelerden yapılandırdıkları borçlarının ödeyemeyenler olup olmadığını bilmiyoruz ama 6495 sayılı yasa ile yapılan düzenleme, belediyeler tarafından aksatılan üçüncü taksitlerin yeniden yapılandırılması anlamını taşıyor.

6495 sayılı yasa ile 6111 sayılı yasa uyarınca borçları yapılandırılan ve 2 Ağustos 2013 tarihi itibarıyla kanundan yararlanma hakları devam eden il özel idareleri, belediyeler ve bunlara bağlı müstakil bütçeli ve kamu tüzel kişiliğini haiz kuruluşların, 6111 sayılı kanun kapsamında 2013 yılının haziran, temmuz, ağustos ve eylül aylarında ödenmesi gereken taksitleri, bu borçluların 6111 sayılı yasa kapsamında tercih ettikleri taksit sayısına göre belirlenen son taksit ödeme süresinde ödemelerine imkân sağlanmıştır.

Dikkat edilecek olursa, 6495 sayılı kanunun Resmi Gazete yayım tarihi 2 Ağustos 2013. Kanun diyor ki, haziran ve temmuz taksitlerini ödeyemeyenlere yeni bir imkân sağlıyorum. Yani “kanun”un hazırlandığı dönemde o taksitleri kimlerin ödeyemediği aslında belli.

Sonuçta; bazı yerel idareler ve bu idarelere bağlı kuruluşlar vergi ödemesi yönünden sıkıntıya girmiş olabilirler ve bunlar için yeni bir yapılandırma gereksinimi doğmuş olabilir. Ama emin olun ki aynı

ödeme sıkıntısı ve aynı yeniden yapılandırma ihtiyacı diğer tüm mükellefler açısından da söz konusu. Meclis’in, açılır açılmaz bu eşitsizliği ortadan kaldıracak yeni bir yapılandırma üzerinde mesai harcamasında büyük fayda bulunuyor.

ENGELLİ EMEKLİLİĞİ YAŞ ŞARTI ARAMAZ

1989’dan beri engelli sigortalı kapsamında çalışıyorum. Yüzde 58 oranında vergi indirim belgem var. Kaç yaşında emekli olabiliriz? **Fehmi Demir**

İlk defa 1989 yılında sigortalı olan ve yüzde 58 oranında engelli vergi indirim belgesi olan bir sigortalı 15 yıl sigortalılık süresi ve 3600 günü tamamlayarak emekli olabilir.

SORU - CEVAP

Sorularınız için malicozum@ismmmo.org.tr adresine mail atabilirsiniz. Tüm sorular e-posta ile tek tek cevaplanacaktır.

Çalışan temsilcisi seçimle atanacak

İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu’na göre işverenlerin, çalışanlar arasında seçim veya seçimle belirlenemediği durumda atamayla yeterli sayıda çalışan temsilcisini görevlendirmesi gerekiyor.

İlgili tebliğ 29 Ağustos’ta Resmi Gazete’de yayımlandı. Buna göre, çalışan temsilcisinin, işyerinde yetkili sendika yoksa seçimle belirlenmesi esas. Temsilcilerin, adaylık başvurusu yapması için yedi günden az olmamak üzere süreleri var. Aday sayısı işyerindeki zorunlu çalışan temsilcisi sayısının üç katından fazla olamaz. Fazlaysa; öğrenim durumu, işyerindeki deneyim süresi ve yaş kriterleri dikkate alınır ve ilan edilir.

İşyerinde çalışan temsilcisi sayısı ise şu şekilde belirlenir: İşyerinde çalışan sayısı 2-50 arasındaysa bir, 51-100 arasında iki, 101-500 arasında üç, 501-1000 arasında dört, 1001-2000 arasında beş, 2001 ve üzerindeyse de altı çalışan temsilcisi seçilir. Birden fazla çalışan temsilcisi varsa seçimle baş temsilci belirlenir. Oyların eşitliğinde kura yöntemi uygulanır. Bu arada 29 Ağustos 2013 tarihinden önce yapılan çalışan temsilcisi seçimleri veya atamaları da geçerli sayılacak.